

Mazsalacas Beļstis

Mazsalacas pilsētas jašvaldības izdevums

1992
4(39) SEPTEMBER

Mums ir jāiet kopā. Vienā telpā un vienā laikā. Kā tas iespējams? Priācum vieri parauj aiz rokas, tad 20 minūtes izlēgties no otra vieri solīt, reizē snali nliecīt tam, kas pats aizgājis 10 solus uz priekšu, lai rān atparāt.

Tā mums tāču ir jāiet kopā.

Tā būtu bezjēdzīgi. Sādēl es pielūdei krusķeles ūr es nogriezīšos. Es gribu slītāno ceļu iet, garāno, jo tad es repaiesu garām tam mīnum, nād ābeles ziedēs.

G. Rēzeinš

Mazsalacas vsk. pilsētas valdes pāreinā.

Faūtājumi.

Vispriņa sveicu visus laikraksta lasītājus ar jauma skolas gada sākšanos un vēlu, lai tas mums labi izdodas.

1. Ar šo mācību gadu skolas uzturēšana ir Mazsalacas pilsētas pārziņā. Tas nozīmē, ka visi izdevumi, lai nodrošinātu skolas darbību, izņemot pedagoģu algas, ir jāsudz pilsētas budžetam. Pēc pastāvošajiem normatīviem ir aprēķināts skolas budžets, tādu daudz nešķirtību par tā spīldi. Mūsu skolai papildus sarežģījumus sagādā ari tas, ka mācībā bērni no 15 pagastiem un tālāko pagastu bērniem nepieciešams internāts.

2. (1) Nezinu, kādi ir citu pagastu dalība skolas finansēšanā, tomēr turpmāk situācijai jāklūst skaidrai - katrs pagasts zina, cik tā bērnu mācības un cik par to jāmaksā skolai. Tad vienkārša aritmētika ari parādītu, vai izdevīgāk bērnu no Rūjienas vai Naukšēniem sūtīt uz Mazsalaci vai rast skološanai iespējās uz vietas, vai izdevīgāk bērnums uz skolu atvest katru dienu vai ari maksāt internāts izdevumus. Domāju, ka šajā mācību gadā skolas vadībai liels darbs būs jāveic, lai pagastos izmaiņu atbildīgo cilvēku attieksmi un domāšanas veidu par SAVU bērnu skološanu, par to, ka Izglītības likums attiecas ne tikai uz skolu.

(2) Išmācību laikā, ņēt es domāju remontdarbus, stacionu?

2. (2) Protams, stadiions ir vislielākais ēkavasaras ieguvums ne tikai skolai, bet ari pilsētai. Par to paldies pilsētas valdei un it īpaši priekšsēdētājam O. Bēķera kungam. Ceru, ka tas ir labs sākums pārvaldības un skolas veiksmīgai sadarbībai. Pie staciona vēl daudz darba un pilnībā to pabeigt ceram uz nākošo rudeni.

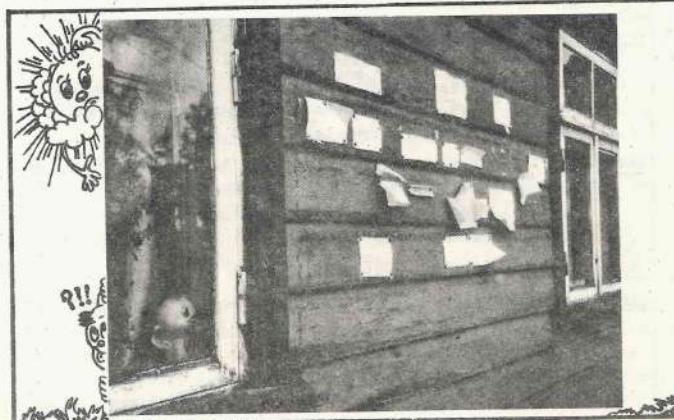
Par skolas sagatavošanu sākām domāt jau savlaicīgi un daudz ko izdevās sagādāt par pieejamām cenām. Lai ari krāsu toņus varētu vārtēties acīj-tikanākus, tomēr remonti ir veikti ganīrīz iepriekšējo gadu apjomā. Spējām nomainīt daļu grīdas otrā stāva foajē, pārējam pietrūka. Nu jādomā, kur rast līdzekļus lākai.

Domāju, ka skola sagaidīja 1. septembri tradicionāli sakopta, par ko īpaši paldies saimnieci J. Bētakas kundzei, kas veiksmīgi tika galā ar remontu un kopšanas darbu organizēšanu.

(3) Kā skolai dotoši laikās, kas jauns ņēt?

3. Ja būs pieprasījums, tad skola iespēju robežas neatteiks palīdzību gan statūsbiedrībām, gan zemniekiem. Par talkām mācību laikā slēgsim līgumus ar darba devēju par veicamajiem darbiem, darba samaksu bērniem un iemaksām Skolas padomes kontā. Lauksaimniekiem par to jādomā savlaicīgi, jo tiem, kas meklēs palīdzību skolā tikai tad, kad "pēkšējs" rūdens lietavas nelauj tirumos lietot tehniku, atteiksīm.

Sogad vairāk nekā citas gadus skolēniem būs jāstrādā ari pie

Šīkai MAZSALACAI rāstuviņigais...

skolas: jānovāc un jāiezīmo pašu izauzētais, jāiskarto stadioms, jāgatavo ziemai malka. Līgsmīt talkā ari vecākus.

• **Stāvas domas par ministra pārejī mācību, gadu beigās**
Isti neizprotu šīs pavēles cēloni. Varbūt tas ir nepieciešams priekšnotiekums, lai mūsu izglītības sistēma līdzinātos rietumvalstīm (ja neklūdos, tad jāmācās būs 175 dienas un šajā rādītājā esam jau panākuši Franciju, bet līdz Vācijai - 213 dienas - vēl jāsaspdrojas kristnī). Varbūt tas ir pārejas sākums uz mācībām siltā laikā, lai "atrisinātu" apkures problēmu.

Nopietni runājot, pieredze rāda, ka mācību darbs, iestājoties vasarai, ir diezgan neproduktīvs. Bez tam lauku bērnus jau maija beigās gaida biešu tirumi.

• **Apkures jautājumi ir Nr. 1, kā tiek risināta ņēt problēma?**
5. Pilnīgi piekrītu, ka šobrīd tas ir viissmagākais un skola ziemai nav gatava.

Pašlaik sagādātā un ietaupītā kurināmā pietiek vecās skolas un divu internātu ēku apkurei. Pilnīgi neatrisināta ir kurināmā sagāde jaunās skolas katlu mājai. Lai turpinātu apkuri ar šķiro kurināmo, sezonai nepieciešama fantastiska summa 3 miljoni rubļu, kaut ari pilnīgi pārejot uz oglēm un malku diezin vai vajadzēs mazāk. Bez tam patreizējā katlu jauja tam ir nepietiekama.

Ar Mazsalacas MRS palīdzību tiek pabeigta katlu pielāgošana apkurei ar malku, tiek būvētas nojumes malkai.

Pagājušā jā zīmā skola ar saviem un vecāku spēkiem mežā sagatvojusi ap 150 m² malkas, kas vēl jāizved. Paldies tiem skolēmu vecākiem, kas atsakoties no lielākas pelēbas, piegādāja malku no savām cīrāmām: Kārlim Mednim, Mihailam Sīpīcinam, Ojāram Bēķerim, Raimondam Biteniekiem.

Turpretī neviene no pagastu valdēm par to nav domājusi vai spējusi kaut ko noorganizēt. Uz skolas līgumū sagādāt un pārdot malku proporcionāli bērnu skaitam esam saņēmuši atbildi: "Nav, nevaram." (Vecate, Skapaiskalns) vai vispār nav reaģējušas (Ramatā, Sēli), nemaz nerunājot par pagastiem, no kuriem mācības tikai daži bērni, galvenokārt krievu plūsmā.

Ceru uz MRS direktora A. Sebra kunga atsaucību, panākot vienošanos par daļu malkas piegādi.

Perspektīvā noteiktī jādomā par izstrādātā projekta realizēšanu katlu mājas rekonstrukcijai.

• **Kas jauns kadru sastāvā?**

6. Ar šo mācību gadu skolā darbu uzsāks mūsu vidusskolas un Liepājas PI absolvente Iluta Vitola, viņa mācis un audzinās 3^a. klasi.

Diemžēl veselība pašlaik neļauj strādāt mūsu lieliskajai skolātai Ketai Gulbei. Visā kolēja vārdā vēlu vīpāi dzīzu izveselotānos

Lettisna lärare tacnar Vēnērsborgarenā

Ir pagājis jau kriesta laika sprīdis, kopš mūsu skolas bērni ēda pa banānam, apērba zījā kļuva daudzveidīgāki, arī skolas kolektīva varēja nobaudīt labu kafiju vai kakao.

Viss, kas saistīs ar divu zviedru skolotāju ciemošanās Mazsalacā mani skāra ļoti tieši. Zviedru skolotāju Clofu Varmi es uzņēmu savās mājās.

Projām braucot, zviedru skolotāji atstāja mums reālu cerību aprīlī beigās piecīem skolotājiem doties pretvīzītē uz Vēnērsborgas ģimnāziju Zviedrijā.

Kārtotot šo braucienu, visa pamatā bija viens kritērijs - tā ir pagaidām vienīgā reāla iespēja, un ir jēdara viss iespējamais, lai to realizētu īstenībā.

Mēs no sīndīs sakām paldies Mazsalacas vidusskolas vadībai, mūsu sponsoriem.

Domāju, ka ir svarīgi, kāds skolotājs iejet klasē pie skolēniem. Ja ieies garīgi emocionāli bagāts, tad domāju, ka tas pozitīvi ietekmēs skolēnu attieksmi pret pareizi dzīvotu laiku.

Uz Zviedriju devāmies četri: Ilona Budule, Gunta Silīna, Anita Kulačkovska un Jānis Bērziņš.

Tagad, kad pagājuši jau gandrīz 5 mēneši kopš ciemošanās Vēnērsborgas pilsētā Zviedrijā, kas vispirms ataust atmiņā?

ILONA. 27.aprīla rīta, kad, izejot uz kuģa klāja, ieraudīju pirmās skaistās klinšainās, priedēm apaugušās salas. To bija simtiem, lielikas un mazākas, apdzīvotas un neapdzīvotas. Vēl - jaukā brīvības izjūta un godigums vārda visplašākajā nozīmē, kuru varēja just it visur.

GUNTA. Šis brauciens vēl vienmēr šķiet kā jauks sapnis. Ģimnāzijā sastepu ļoti daudz pedagogu, kuri vēlējas parunāt, dalīties pārdomās par daudzām problēmām, uzzināt mūsu viedokli par daudziem jautājumiem.

ANITA. Turienes cilvēki, ceļi un klinšainās ainavas.

JĀNIS. Brauciens bija skaists mīklis. Pie tā diezgan bieži domās pakavējos, lai līdzvarotu sevi viē, kurā lemts dzīvot. Cerīgi skatos nākotnē, jo daudz kas ir atkarīgs no paša, bet tai pašā laikā jālauj sevi pakļaut nejaūšībām. ļoti daudz var paveikt, ja koncentrējas tikai vienam mērķim.

• Tā ir Frida, kurai dzejnieks Birgers Sjobergs veltījis savus skaistakos dzejolus bez atbalss reālajā dzīvē.

2. Pie kā bija visvieglāk un pie kā visgrūtāk pierast?

ILONA. Nebija īpaši jāpierod ne pie kā, jo tas man bija otrs arīzemju brauciens. Drizāk tā bija iepriekš neplānotā atkal-sastapšanās ar civilizētu dzīvi brīvā un lepnā zemē.

GUNTA. Čiemos vienmēr ir jauki. Par mums ļoti rūpējās, lai mēs pēc iespējas vairāk redzētu un uzzinātu. Ģimnāzijā nejuta stresu, nevajadzīgu steigu. Patikami bija baudīt komfortu - vienmēr silta ūdens, ēd augļus, cik sirds vēlas (pārsteidza tas, ka banāni ir nepilnas 2 reizes dārgāki par kartupeļiem).

ANITA. -

JĀNIS. Visvieglāk bija pierast pie šīs zemes augstā dzīves līmena, sakārtotības, smaida un pīsklājības.

Visgrūtāk - aprast ar to, ka nav jāstrādā.

3. Kas nepārsteidza un kas pārsteidza?

ILONA. Pārsteidza godīgums un uzticēšanās. Šķiet, ka Zviedrijas sabiedrība balstās uz pieņemumu, ka visi cilvēki ir labi un pret visu izturēsies kā cilvēki, nevis mežogi. Izrādās, ka var dzīvot arī tā: neatstājot aiz sevis liecības, ka esī te bijis un nepamatot līdzi visu nepiesisto. Tā ir gadsmitos kopta attieksme. Mani saimnieki vairākkārt uzsvēra, ka 500 gadus viņu zemē nav bijis karš, un visu laiku dzīve un arī cilvēku tikumi ir pilnveidoti.

GUNTA. Nepārsteidza tas, ka Zviedrija gan pārtikas, gan rūpniecības preces ir dārgas, par to jau biju dzīriējusi.

Pārsteidza daudz kas patikams: zviedru sirsnība (īpašs pārsteigums man bija tas, ka pēdējā ciemošanās dienā skolā mēs katrs no viena matemātikas skolotāja saņēmām mazu

dāvaniņu, kurai piestiprināts maza Zviedrijas karodzībā un ļoti sirsniņgs novēlējums). Ľoti liels pārsteigums bija arī tas, kad braucām ciemos pie Ilonas saimniekiem - un pēkšķi viena no cieminiem mani uzrunā latviski (Ausma). Nebiju arī gajidījusi, ka katru dienu būs kāds izbraukums. Tā mēs iepazinām plašu Vēnērsborgas apkārtai.

JĀNIS.

Nepārsteidza dzīves līmenis, ritms, cilvēki. Pārsteigumu bija daudz: vakaros televizora vietā pārrunas klasiskās mūzikas pāsādībā, muitas zomā meitenē ar burvīgu smaidu (bez Kalačnikova automāta), paradums ēst tikai mājās,

• I.maija demonstrācija ar mums "mīliem" karogiem.

pavasara svētki Zviedrijā, ļoti skaistā apkārtne, iespēja iepazīties ar žurnālistu darbu piepilsētas laikrakstā "Ela", ar Gēteborgas televīzijā, visbeidzot Ausma, ciemošanās latviešu ģimenē (ēoti gaihs mīklis).

4. Pastāsti, kā juties zviedru ģimenes ikdienā?

ILONA.

Dzīvoju skolotājas un advokāta ģimenē. Spriežot no tā, ko redzēju, zviedru ģimenes ikdienā nav tik daudz un sīku problēmu kā pīs mums. Zviedru māja - tā ir ērta un mierīga salīja, kurā viņš atgriežas pēc dienas darba, lai atpūstos, nevis turpinātu izmīsīgu cīpu par savu eksistenci.

GUNTA.

Domāju, ka ikdienu nejutu, jo katru dienu bija kā mazi svētki vai ekskursija. Parastās ēdienei (katru rītu brokastīs un pāris reižu launagā) man visvairāk patika tas, ka ēdām ēdamtelpā, kura atrodas blakus vīrtuvei (šī ēdamtelpa neietilpst istabu skaitā). Katrā ziņā jutus ļoti labi.

ANITA.

Bīvi un labi. Iejutos ātri. Iedraudējos ar "vēstētiju" (15 gadī), runci Pelli. Pabiju arī savu saimnieku vassaras mājā. Mana klātbūtne īpaši neizmājināja saimnieku dzīves ritmu. Ja nu vienīgi tādā ziņā, ka vai katru vakaru bija jādodas ciemos, bet, šķiet, ka to viņi darīja labprāt.

JĀNIS.

No ikdienas jau iznāca diezgan maz redzēt, jo ciemiņi jau ienes ikdienā zināmas izmaiņas. Brīnišķīgi bija aizdedzinātās sveces ēdienei. Tā bija neatņemama sastāvdaļa arī visās tajās ģimenes, kurās ciemojāmies. Bija patikami vērot ģimenes, kur dzīvesbiedri ir harmonijā ar sabiedrību.

5. Tavi iespādi ġimnāzijā, skolēnu un skolotāju darba attiecībā?

ILONA.

Ģimnāzijā vispirms ievēroju to, ka neviens (ne skolotāji, ne skolēni) nekur nesteidzas un tāpat visu paspārē. Skolotāji savstarpēji radoši sadarbojas kontroldarbu sastādīšanā un labošana u.c. ļoti patika skolotāju bloks, kas sastāv no vairākām telpām, kurās savu vietu var atrast kafijas cīņtāji, pīpmāpi un visi pārējie.

GUNTA.

Domāju, ka attiecības ir tikpat dažādas kā pie mums. Piemēram, Uls vienmēr tika pamanīts, kur viņš gāja, un visur sprēgāja viņa labsirdīgais humors un neizstrūkstošais smails. Domāju, ka šīs attiecības ir labas, bet distance pastāv diezgan liela. Par to pārliecīnājos klasēs, kurās bija iespēja runāt tieši ar skolēniem. Vienā no klasēm skolēni sadalījās divās grupās, un viena grupa ar skolotāju aizgāja uz citu telpu. Tā grupa, kas bija kopā ar mani, jutās diezgan brīvi, un galvenais bija tas, ka viņi centās uzdot jautājumus, nebaudoties no klūdām, kuras var pamanīt viņu skolotājs. Cītā klasē, kur kāt bija arī viņu skolotājs, saruna

bija stipri "sasaistīta".

ANITA. Tur skolēni skolā mācās. Attiecības ar skolotājiem draudzīgas, lietišķas. Palika iespāids, ka turienes audzinātājiem ir mazāk pienākumi nekā šeit.

• Venerborga ģimnāzija.

JĀNIS. Mācību neiznāca vadit stundas, tādēļ tāda ista priekšstata par skolēniem stundā nav. Skolotāju atpūtas un darbe istabās viss ir kā labi iekārtotā dzīvoklī. Nav saspilējuma darba attiecībās. Viss tas ir ļoti, ļoti atšķirīgi, un nav tieši pārņemams pie mums.

6. Brauciens bija garš, ar dažādiem transporta līdzekļiem, kādas ietinās?

ILONA. Vislabākās. Arī tur viss radīts cilvēka ērtībām, nevis dzelzceļnieku un tumiem.

GUNTA. Pirmais līslākais satraukums bija pirms nokļuvām uz prāmja. Katrs cerēja, kaut mūtā celasomu nevajadzētu pārkāpti! Bet jāsaka, ka brauciens turp tiešam bija brīnišķīgs, nekādu starpēdiņumu. Pirmie paliekosākie ceļojuma iespāidi: no rīta, tuvojoties Stokholmai, mīs sajūsmīnā šķeras.

ANITA. Kuģis "Estline". Patīkamākās atmiņas saistīs ar klāju, no kura vēroju klinšainās salas, "Baltie Bar" pavadītajām stundām. Vilcienu Zviedrijā atceres ar skaudigu nopūtu: ērti sādeklī, smaidīgi kontrolieri, speciāli bērniem iekārtots vagona, omulīga restorānveidots. Un vēl - durvis, kas atveras, priespiežot pogu. Atceres taksometra vadītāju Stokholmā, kas palīdzējis mums izkraut celasomas, uzsmaidīja un novēlēja mums laimīgu ceļu. Un tomēr - vispatīkamākais bija mīrklis, kad pēc nervoza stundu ilgas gaidīšanas atkal ieraudzījam mūsu ērto "Latviju" un ūsoferi Induli. Iekāpusi mikroautobusā, jutus jau gandrīz kā mājās.

JĀNIS. Par cik es nevarēju tikt valā no rēķina 1 krona = 20 rbl. (tajos laikos). Viena tase kafijas maksāja 14 kronas. Tad es uz kuģa, arī vilcienā ievēroju ne pārāk jautru likumu "Sēdi un nekusties!" Atpakaļbraucienā uz Igaunijas un Latvijas robežas Igaunijas muitas posteņi sastopos ar oficiāli valsts atzīti, ne pārāk apslēptu reketu. Tikai pēc savas piederzes varu teikt: "Bijušās PGRS teritorijā muita - tāda, kāda viņa ir pašlaik, ir kaut kas ļoti atbaidošs un pretīgs." Bet to, jau tāpat kā kādreiz ar Poliju, krāsainiem metāliem, tiem, kas augā, ir izdevīgi neredzēti un iedomāties, ka ir tikai daži izņēmuma gadījumi. Tā jau neesot sistēma.

7. Izstāsti, lūdzu, vienu jautru pārpratamu!

ILONA. Ar pārpratumiem ir tā, kas vienam sagādā jautrību, otram ir tragedija. Tāpēc pastāstišķi kaut ko diezgan neitrālu. Lielu pārādījum katrs savā ģimenē. Mani saimnieki veda mani ekskursijā uz Norvēģiju robežu. Kau uz šīs brīdi, bet biju Norvēģijā. Ateslā šķērsojām nelielu Atlantijas okeāna līci. Kad vākarā ar šo notikumu palielinot saviem kolēģiem, Jānis pēkšķi atcerējās savas "grupas vecākā" funkcijas un stingrā balī norprasīja, kur tad esot mana Norvēģijas vīza. (Zviedrijas - Norvēģijas robeža ir tiri simboliska, satiksme abos virzienos brīva.)

GUNTA. Jautrus pārpratumas es labprātāk uzticētu šauram pasaīpu lokam. Pilsētai fantāzija tāpat darbojas.

ANITA. Atpakaļejā, kad kontrolierim izlikas, ka mums ir tikai trīs biletēs, bet, kad noskaidrojās, ka ir tomēr četrās (arī kontrolieris) priešīgi pasmaidījām.

JĀNIS. Ar mani bieži notiek pārpratumī. Tā nosoiedu pogu pieturā, kurā nebija jāizkāpj, bet kura izrādījās iestā, jo Ule dzīvoja pirms Venerborgas. Izdzēru koncentrētu dzīrienu vilcienā, kurš pēc tam, kā izrādījās, bija tomēr jāatšķaida attiecībā I: IO.

8. Viss, ko Tu vēl vēlētos par šo braucienu pateikt?

ILONA. Tā bija zaiša, romantiskas sveču gaismas, spilgtu krāsu un iespāidu, smaidu un labsindības pilna nedāļa.

GUNTA. Ceļt - tas ir brīnišķīgi. Žēl, ka mums tas ir tik neiespājami dārgi. Un tomēr latvieši ir lieli ceļotāji, to man teica arī Zviedrijā. Protams, tas ir jauki, ja zin valodas.

Šajā jautājumā es ceru, ka ar satelīta programmu skatišanās iespājām, palielināsies arī iespēja apgūt angļu un vācu valodu. Varbūt jau pēc pāris gadiem liela daļa cilvēku angļu un vācu valodu praktiķi tiks labi kā šobrīd daudzi prot krievu valodu.

ANITA. Paldies visiem, kas palīdzēja mums, lai mās varētu noklūt Zviedrijā - brīvā zemā, kur dzīvo brīvi cilvēki. Mums ar zviedriem ir ļoti daudz kā kopīga. Ir ļoti deuds kas, ko no viņiem mācīties. Tāpēc domāju, ka būtu labi, ja katram latvietim rastos iespēja apciemot Zviedriju.

JĀNIS. Mani pārliecīnāja, ka Dzīvē viss ir likumsakarīgi: pārāk nebēdājies, kad iet grūti, pārāk nepriecījies, kad esi laimīgs. Viss ir līdzvarā. Tikai mazliet jāpagaida. Un ticiet - viss būs tieši tā - kā nebūs pat sapņos rādījies...

Mūsu braucēja sponsori:

SIA „Skarsaiskalns”
SIA „Rāmata”
SIA „Mazsalaca”

PALDIES!

(Turpinājums 10. lpp.)

un atgriešanos skola.

Vairāk izmaiņu pedagoģisko kadru sastāvā praktiski nav, tomēr skolai ir vajadzība pēc mūzikas, stabila visuālās mākslas un angļu valodas skolotājiem.

• Kādus izmīnas gādāmos mācību ur audzinātānu saturu?

7. Šogad turpināties pārējuz iegūtības standartu ieviešanu katrā mācību priekšmetā. Pilnīgi skaidri, ka turpmāk jebkuras pedagoģiskās dibinābas kritērijas būs galarezultāts un zināšanu atbilstība standartiem. Līdz ar to konkrētās saturus pilnīgi pārējais skolotāja ziņa - gan priekšmeta programmas veidošana, gan mācību grāmatas un pamatlīdzekļu izvēle.

Skolai kopā ar pašvaldībām šajā mācību gadā jārīsina jautājums par tiem 7.-9.klausa skolēniem, kuriem pamatskolas izglītības dokumenta sapņšana būs problemātiska. Ja, beidzot mācību gadu 9.klausa, skolēns kaut viena priekšmetā nav spējis pietiekošu vērtējumu vai izkrit gala eksāmenā, viņš sapņē tikai liecību un pārbaudījumus var kārtot pēc gada eksternātā. Reāli tas nozīmē, ka šie pusauži tālāk mācīties šajā laikā nevarēs un diezin vai atrādīsies arī darbs.

Esam nākuši pie secinājuma, ka jāatgriežas pie amatu mācības un mājturības klases idejas. Prognozēt šos skolēnus diezgan droši varam jau 6.-7.klaasē. Tāpēc 8.-9.klaasē viņi varētu turpināt mācības pamatpriekšmetos, kas, sākumā mācību gadījumā, atstāj iespēju kārtot beigu eksāmenus. Tajā pašā laikā amatu mācības un mājturības apgūšana notiek ar palielinātu stundu skaitu, ar mērķi - apgūt profesiju.

Jau tuvākajā laikā veiksim pārrunas ar šo skolēnu vecākiem un viņiem būs jāizķiras, vai turpināt mācības kā līdz šim un palikt tikai ar liecību vai arī izmantot iespēju sapņēt profesiju. Protams - tas prasīs papildus slodzi, bet šajā ziņā mums pierede jau ir.

• Kāds viedoklis par eksāmenu rezultātiem pārasari?

8. Domāju, ka pārasari eksāmenu rezultāti bija atbilstoši mācību darbam un pārsteigumu šeit nebija. Vidusskolas darbe pārbaudes akmens ir absolventu skaits augstākajās mācību iestādēs. Pēc pašreizējām ziņām studijas Latvijas augstskolās uzsāks 9 Mazsalacas vidusskolas absolventi, tas ir labs rādītājs. *Kādā vārā domājusi pārītādu daudzo ēku problēmu, es seju domāju internātu?*

9. Jā, skolas pārītā kopā ar palīgēm ir 19 jumti.

Par cik skola ir nonākusi pilsētas ipašumā, tad ēku turpmākā izmantošana jālejā valdei, varu tikai ieteikt.

Par abu pilsētas internāta ēku likteni varēs spriest tikai nostabilizējoties skolēnu skaitam internātā. Visu pagastu valdēm jāizķiras, vai bērni uz skolu tiks atvesti vai arī tās uzturēs internātu saimniecību. Ja varēsim iztikt bez šīm ēkām, tad būtu jādomā par dienesta dzīvojamo telpu izbūvēšanu skolotājiem.

• Kāda informācija vēl būtu nepieciešama skolēniem,

10. Apšveicu pilsētas laikrakstu ar atgriešanos: skolai tā ļoti piestrīka. Ceru, ka mūsu sadarbība turpināsies.

Viepirms gribu kliedēt būmas un pažīnot, ka nekāda skolas nauda par mācībām jāmaksā nebūs. Cits jautājums, kā katra pagasta valde risinās bērnu atvešanu un aizvešanu.

Otrkārt, vecākiem, kuru bērni izmantos internātu, būs jādomā par gultas velas mazgāšanu: vai nu jāmazgā pašiem vai jāsamaksā par to.

Treškārt, skola vairs nespēs nodrošināt bērniem brīvpusadienas, kam tūs bija līdz šim. Tas pats var notikt attiecībā uz brokastīm, vakariņām, launagū. Lai sāri tas krieti patukšos vecāku makus, to mēr, vecāki, netaupisim uz bērnu ēdināšanas rēķina un, lūdzu, regulāri pinteresēties, vai iedotā nauda nav iztērēta citur un jūsu bērns visu nedēļu nedzīvo badā.

Lai salētinatu ēdienu, skola, ja raža būs laba, izaudzējusi kartupeļus, bietes, burkānus, ir iekonservēti gurķi, kuru būtu vairāk, ja pāvasari atsaucība būtu bijusi lielāka. Perspektīvā jādomā par pāreju uz kopgaldu, un šeit bez vecāku atbalsta un ieinteresētības neiztikt.

Uz jautājumiem atbildēja
Mazsalacas vidusskolas direktors
G.BĒRZINS

Izsakām atzinību Mazsalacas vidusskolas Šī gada absolventiem, vīpu vecākiem un skolotājiem par veiksmīgu startu augstākajās mācību iestādēs.

IVO ĀLMANIS - LU Matemātikas un fizikas fak. (datorzinības)
RINALDS BROKĀNS - Policijas akadēmija
MĀRIS DARBONIS - LU Matemātikas un fizikas fak. (datorzinības)
ANDRIS IVANOVIS - Policijas akadēmija
SANTĪA LŪSĪTE - Rīgas Skolotāju institūts (sākumskola)
VIGANTS RADZIŅŠ - Rīgas Tehniskā universitāte (elektroz.un sakari)
INGUS REINVALDS - Policijas akadēmija
MĀRSIS SIKTĀRS - LLU Mājturības fak. (mēbelapstrāde)
DACE CERINA - Sporta akadēmija (pedagoģija).

Zemes lietotāji!

Lādzam samaksāt zemes nodokli par 1992.gada 2. pusgadu. Zemes nodokla samaksas (1 m^2 - 5 kap. pilsētas teritorijā, I ha - 38 rbl. lauku teritorijā).

Samaksas termiņš - 1992.g. 15.novembris. Uzzīpas pa telefoni 5109.

Mazsalacas vidusskolas ēdnicā iepārk dārzeņus (burķānus, bietes, sīpolus, kāpostus), kā arī cūkgālu, jaunloju galu' par līgumcena.

Uzzīpas pa telefonu 5109.

SPORTS

Mazsalacas vidusskolas atklātā orientēšanās sacensības "Kompass-92" notiks š.g. 26.septembrī.

Pulcēšanās Draudzības plavīnā pie Šūpojošā tilta. Skolēniem starts plkst. 10.00. Visiem pārējiem reģistrācija un starts plkst. 12.00. Dalības maksas 5 rubļi.

Sacensības organizē Mazsalacas vidusskolas tūrisma pulcīns.

Mazsalacas vidusskola un laikraksts "Mazsalacas Vēstis" saka paldies SIA "Ziemeļi" par materiālo palīdzību Šaha klases izveidei.

Ar 10. septembrī atvērta Mazsalacas ēdnīcas banketzālīte, šeit aicinām iedzert tasi kafijas, kā arī piedāvāsim šo to savādāku nekā ēdnīca.

MPB informē, ka ar 1.septembri atsācis darbu "Pingērota" bāriņs Vecatā ēdnīcas telpās.

Darbdiennās no plkst. 8.00 - 19.00
Sestdiennās no plkst. 10.00 - 20.00
Svētdienās no plkst. 10.00 - 17.00

Ar 8.septembri atvērta lietotu mantu un spēcību komisijas veikals bijušā audumu veikalā telpās Baznīcas ielā 13. Komisija pieņem ar 10 % atlaidi.

MPB ir "pārmantojusi" viesnīcu. Nē labākā, bet arī ne sliktākā kvalitātē tā gaida savus apmeklētājus, sākot jau ar 8.septembri.

SIA "SALISBURGA"

uzsāk apavu piegājušu labošanai, vēlas piegāšanas punktā:

otriņiņas no 12.00 - 18.00
trešiņiņas no 8.00 - 14.00
piektiņiņas no 9.00 - 14.00

Steidzamo apavu remontu veic Skapkalnes pagasta "Saulgriežos" katru dienu no 9.00 - 18.00.

Turpinām iepirk malku no jaunsaimniekiem, zemnieku saimniecībām pēc vienošanās cenām.

Transporta izdevumus sedzam. Zvanīt 51269.

Mazsalacas pilsētas valde atgādina - tilts pār dzelzceļu Parka ielā ir avārijas stāvoklis.

Jauna ģimene (2 cilvēki) vēlas ierēt dzīvokli Mazsalacā. Zvanīt 51660, vakaros.

Pērk gumijas laivu. Zvanīt 51945.

Pāriod videomagnetofonu par valūtu. Zvanīt 51060 videokasešu nomas darba laikā.

1992.g. 26.septembrī plkst. 15.00
tiksimies Ramatā pie latviešu pirmās dramaturģes MARIJAS PEĶŠĒNAS piemīps akmens.

Viesosies - dzejnieks ANDRIS AKMENTIŅŠ, dziedās folkloras ansamblis "DAINA" (vadītāja - Indra Indriksone).

Ar š.g. oktobra mēnesi Mazsalacas kultūras namā darbu sāks -

Gara virsapziņas atjaunotnes maksas nodarbību cikls "SENĀTMĀ" jeb senatnes svētarstniecības zintsviedos noslēpumus iepazīstot dievišķās dabas dziednieku mākslā.

Nodarbības notiks 2 reizes mēnesi, svētdienās.

Bioenerģētiskās rehabilitācijas ekstrasensu ANITAS ATSKABARGAS un BAIBAS STEGERES vadībā.

Dalīnieku skaits ierobežots, pieteikšanās un dalības maksas kārtotās - tikai līdz 20.septembrim kultūras namā.

Individuāla uzņēmuma "VIDOVSKA SERVISS" darbnīca Baznīcas ielā 19, telefons 51060.

Darba laiki: pirmiņiņas no plkst. 15.00 - 19.00
trešiņiņas no plkst. 10.00 - 14.00
piektiņiņas no plkst. 12.00 - 19.00

Turpat katru dienu no plkst. 17.00 - 18.00 atvērts videokasešu, videomagnetofona nomas punkts.

Darbnīcā darba laikā varat arī iegādāties jaunu un lietotu sadzīves tehniku, radio - videoparatūru, televizorus, pasūtīt decimetru antenas televizoriem, kā arī radio un televizorudatālus.

ACINĀM!

Cienījamie mazgalacieši un visi pārējie, kas savus naudas līdzekļus "nedarbinā" jaunas naudipas radišanā, bet gan to pasīvi ir noglabājuši krājkasē vai "zēķē"!

Uzaicinām ieguldīt naudu Mazsalacas patērētāju biedrības kasē!

Par noguldījumu solām 25 % gadā! Ieviešot latu, nauda tiks izsniegtā pēc noteiktā maiņas kura.

Ar noguldītāju MPB slādz līgumu 3 eksemplāros, no kura viens paliek pie noguldītāja, reizē arī izsniedzot kases orderi par noguldījuma summu, kas jāsaglabā. Līgumu var slēgt uz noteiktā laiku vai beztermiņa.

Ja noguldīto summu noguldītājs grib sapent, tad atkarībā no noguldītās summas to sapent var:

līdz 200 tūkst. rbl.	izsniedz otrā dienā,
350 tūkst. rbl.	pēc 2 dienām,
450 tūkst.rbl.	pēc 3 dienām,
600 tūkst. rbl.	pēc 4 dienām.

Līgumu var lauzt brīdinot otru pusī 30 dienu laikā.

Naudīga tiks un jau tiek izlietoti preču iepirkšanai.

Patreizējā momentā tas ir ārkārtīgi aktuāli, jo preces pamatā tiek sapentas pēc to apmaksas. Sācies skolas laiks, nepieciešamas arī mācību grāmatas...

Laikraksts "Mazsalacas Vēstis" pieņem sludinājumus trešiņiņas un piektiņiņas no 9.00 - 17.00 valdes telpās 2.stāvā. Uzzīpa pa telefonu 51386.

Redaktors JĀNIS RĀZIŅŠ. Mākslin.noformētāja Inga Partare

Redakcijas adrese Pārnavas 4 Foto - MARIS ZĀRĪNS

Iespējots Valmieras tip. "Liešma" ofseta tehn., pasūt. Nr. 2185

Matiens 500 Licence 0311.

maksā 5 rbl.

4

